

_____ dnia 10 sierpnia 2026 r.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy o petycjach:

Składający petycję, działając na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, nie wyraża zgody na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję danych identyfikujących Składającego petycję, w tym firmy, adresu, numerów NIP i KRS, adresu do e-doręczeń oraz danych osoby podpisującej. Wnoszę o publikację odwzorowania cyfrowego petycji wyłącznie po uprzedniej, pełnej i trwałej anonimizacji tych danych. Niezależnie od powyższego dokumenty zawierające informacje techniczne, handlowe, cenowe lub kontraktowe stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa powinny zostać wyłączone z publikacji w zakresie wymaganym przez art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Minister Energii

Ministerstwo Energii

ul. Przemysłowa 26

00-450 Warszawa

Adres do e-doręczeń:

AE:PL-45840-12180-WTHVA-26

PETYCJA

w sprawie podjęcia inicjatywy legislacyjnej zmierzającej do usunięcia systemowej luki prawnej w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego

Działając w imieniu _____, wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem _____

(dalej: „Spółka” albo „Składający petycję”), na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 ust. 1-3 i art. 4 ust. 1-2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, działając w interesie publicznym oraz w interesie własnym, wnoszę o:

Podjęcie przez Ministra Energii, jako ministra kierującego działami administracji rządowej „energia” oraz „gospodarka surowcami energetycznymi”, inicjatywy legislacyjnej zmierzającej do nowelizacji ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, w szczególności art. 24b oraz przepisów sankcyjnych, przez ustanowienie przejrzystego, niedyskryminacyjnego i podlegającego nadzorowi regulacyjnemu mechanizmu dostępu do usługi biletowej gazu ziemnego, **a także mechanizmu ochronnego na wypadek obiektywnej niemożliwości wykonania obowiązku zapasowego z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego.**

Jednocześnie wnoszę o przeprowadzenie przez Ministerstwo Energii analizy funkcjonowania art. 24b Ustawy o zapasach z udziałem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz uczestników rynku, a następnie **o poinformowanie Składającego petycję o sposobie załatwienia petycji zgodnie z art. 13 ustawy o petycjach.** W razie uznania Ministra Energii za niewłaściwego w jakimkolwiek zakresie wnoszę o niezwłoczne przekazanie petycji właściwemu podmiotowi na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o petycjach.

UZASADNIENIE

I. Istota luki prawnej i fikcja prawna instytucji „usługi biletowej”

Ustawodawca w art. 24b Ustawy o zapasach wprowadził instytucję tzw. „umowy biletowej” (usługi biletowej). Jej celem miało być umożliwienie mniejszym, niezależnym przedsiębiorstwom energetycznym realizowanie publicznoprawnego obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego bez konieczności ponoszenia kosztów budowy lub rezerwacji fizycznej infrastruktury magazynowej. Instrument ten miał stymulować konkurencyjność rynku gazu (w tym LNG) oraz wspierać dywersyfikację

źródeł dostaw. W obecnym stanie prawnym skuteczność tego instrumentu może być istotnie ograniczona. Ustawa nałożyła na importerów bezwzględny obowiązek administracyjny pod rygorem kar finansowych (nakładanych przez Prezesa URE), nie tworząc jednocześnie żadnych mechanizmów gwarantujących powszechny, niedyskryminacyjny dostęp do tej usługi na warunkach rynkowych. Sytuacja ta doprowadziła do powstania strukturalnej luki prawnej. Rynek usług biletowych gazu ziemnego jest silnie skoncentrowany, a liczba podmiotów zdolnych do zaoferowania tej usługi na porównywalną skalę jest ograniczona, który nie podlega w tym zakresie standardowemu nadzorowi taryfowemu Prezesa URE (jak ma to miejsce przy przesyłaniu czy dystrybucji). Brak regulacji stwarza ryzyko narzucania przez dostawcę usługi warunków rażąco odbiegających od realiów rynkowych, nieracjonalne podnoszenie stawek ofertowych (skokowo o kilkadziesiąt do ponad 100 procent w stosunku do publicznie dostępnych wskaźników) oraz wymuszanie asymetrycznych postanowień umownych.

II. Wykorzystywanie procedur weryfikacyjnych jako bariery wejścia na rynek

Poważnym problemem systemowym jest całkowity brak związania podmiotu świadczącego usługę biletową jakimikolwiek terminami ustawowymi na rozpatrzenie wniosków o zawarcie umowy biletowej. Aktualna luka prawna pozwala podmiotowi o pozycji dominującej na instrumentalne wykorzystywanie wewnętrznych procedur weryfikacyjnych (takich jak procedury KYC – *Know Your Customer* czy audyty zgodności). W praktyce procedury te są drastycznie przedłużane, a odpowiedzi na wnioski importerów są udzielane z wielotygodniowym opóźnieniem lub tuż przed końcem wymaganych terminów administracyjnych. Powoduje to sytuację, w której prywatne procedury korporacyjne jednego podmiotu *de facto* ograniczają możliwość wykonywania legalnie przyznanych koncesji państwowych przez podmioty trzecie. Importer ponosi pełne ryzyko kar administracyjnych za brak zapasów, będąc pod wpływem bezczynności lub opieszałości dostawcy usługi biletowej. Brak ustawowego terminu rozpatrzenia kompletnego wniosku oraz brak obowiązku przedstawienia uzasadnienia odmowy lub warunków odbiegających od oferty standardowej osłabiają przewidywalność wykonywania obowiązku publicznoprawnego.

III. Zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego i interesu konsumentów

Sytuacja, w której niezależni importerzy nie są w stanie zabezpieczyć usługi biletowej na przewidywalnych, rynkowych warunkach, uderza bezpośrednio w bezpieczeństwo energetyczne kraju. Blokowanie wejścia mniejszych podmiotów na rynek LNG ugruntowuje monopolistyczną strukturę rynku hurtowego. Brak realnej konkurencji wprost przekłada się na brak presji cenowej, co ostatecznie uderza w odbiorców końcowych w Polsce – w tym w przemysł oraz gospodarstwa domowe. Ponadto, brak możliwości efektywnego i przystępnego zawierania długoterminowych umów biletowych wyłącza realizację stabilnych i tańszych kontraktów transgranicznych z partnerami z Unii Europejskiej.

IV. Podstawy konstytucyjne, regulacyjne i konkurencyjne postulowanej interwencji

Postulowana regulacja służy realizacji zasady demokratycznego państwa prawnego i wynikającej z niej pewności prawa (art. 2 Konstytucji RP), zasady proporcjonalności ograniczeń działalności gospodarczej (art. 22 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) oraz obowiązku prowadzenia polityki zapewniającej bezpieczeństwo energetyczne państwa. Ukształtowanie obowiązku zapasowego podlegającego sankcji administracyjnej powinno pozostawać w funkcjonalnym związku z realną, przewidywalną i niedyskryminacyjną możliwością jego wykonania. Postulat nie zmierza do ingerowania w pojedynczy spór umowny, lecz do stworzenia generalnych reguł dostępu do instrumentu służącego wykonaniu obowiązku ustawowego.

Regulacja powinna ponadto uwzględniać art. 9 ust. 1-2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które zakazują nadużywania pozycji dominującej, w szczególności przez narzucanie nieuczciwych cen lub warunków transakcji, ograniczanie rynków oraz stosowanie niejednakowych warunków wobec równoważnych świadczeń. Petycja nie przesądza, że doszło do naruszenia tych przepisów; wskazuje natomiast na potrzebę ustawowego ograniczenia ryzyka praktyk wykluczających na rynku o wysokich barierach wejścia.

Propozycja rozwiązania legislacyjnego

W celu usunięcia opisanej luki regulacyjnej oraz zapewnienia wykonalności obowiązku zapasowego wnosimy o rozważenie łącznie następujących rozwiązań legislacyjnych:

1. Mechanizm ochronny w przypadku udokumentowanej, obiektywnej niemożności wykonania obowiązku:

Wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym przedsiębiorstwo energetyczne nie podlega karze pieniężnej albo kara podlega obligatoryjnemu odstąpieniu, jeżeli przedsiębiorstwo wykaże dochowanie należytej staranności, terminowe złożenie kompletnego wniosku oraz obiektywną niemożność uzyskania usługi biletowej lub dostępu do zdolności magazynowych z przyczyn od niego niezależnych. Mechanizm nie powinien automatycznie znosić obowiązku zapasowego, lecz przewidywać czasowe zawieszenie jego wykonania, wyznaczenie dodatkowego terminu lub zastosowanie rozwiązania zastępczego przez Prezesa URE. Przestanki powinny obejmować w szczególności: brak odpowiedzi w ustawowym terminie, odmowę bez należytego uzasadnienia, zaoferowanie warunków oczywiście niewspółmiernych lub dyskryminacyjnych oraz brak technicznie i ekonomicznie dostępnej oferty alternatywnej.

2. Regulacja zasad świadczenia usługi biletowej i nadzór Prezesa URE:

Ustanowienie ustawowych minimalnych standardów świadczenia usługi biletowej, obejmujących obowiązek publikowania przejrzystej metody kalkulacji ceny, zakaz dyskryminacji, obowiązek przedstawienia pisemnego uzasadnienia odmowy oraz kompetencję Prezesa URE do kontroli zgodności stosowanych warunków z ustawą. Do rozważenia pozostaje zatwierdzanie metody kalkulacji lub maksymalnego poziomu opłat, zamiast sztywnego ustalania jednej ceny administracyjnej.

3. Ustawowe terminy i standard procedury weryfikacyjnej:

Wprowadzenie terminu na potwierdzenie kompletności wniosku, terminu na przeprowadzenie procedury KYC oraz terminu na złożenie wiążącej oferty albo

uzasadnionej odmowy. Bieg terminu mógłby ulegać zawieszeniu wyłącznie w razie precyzyjnie wskazanego braku dokumentu lub informacji niezbędnej do oceny wniosku.

4. Obligatoryjne elementy umowy i kontrola klauzul asymetrycznych:

Określenie w ustawie albo w rozporządzeniu minimalnych elementów umowy biletowej, w tym zasad odpowiedzialności, rozliczeń po uruchomieniu zapasu, zwrotu zabezpieczeń, zmian ceny i rozwiązania umowy. Wzorzec powinien zapobiegać przerzucaniu na usługobiorcę ryzyk pozostających pod kontrolą usługodawcy oraz zapewniać proporcjonalność zabezpieczeń.

5. Sprawozdawczość i monitoring rynku:

Nałożenie na podmioty świadczące usługę biletową obowiązku przekazywania Prezesowi URE zagregowanych danych o liczbie wniosków, czasie ich rozpoznania, odmowach, zawartych umowach i stosowanych przedziałach cenowych, z poszanowaniem tajemnicy przedsiębiorstwa.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, wnoszę o uwzględnienie petycji, rozpoczęcie prac analitycznych i legislacyjnych oraz przekazanie Składającemu petycję zawiadomienia o sposobie jej załatwienia wraz z uzasadnieniem, stosownie do art. 13 ustawy o petycjach. Zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy petycja powinna zostać rozpatrzona bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia jej złożenia.

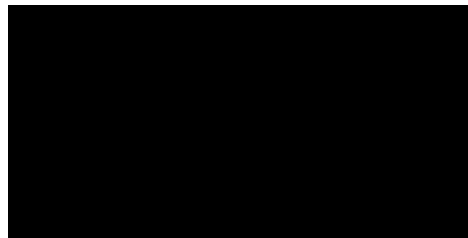
Podstawy prawne petycji i postulowanej interwencji:

- 1) art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 2, art. 4, art. 6, art. 10 i art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach;
- 3) art. 24b oraz przepisy dotyczące kar pieniężnych ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego;
- 4) art. 2, art. 22 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP;

5) art. 9 ust. 1-2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

6) art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

7) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii.

Z poważaniem,

